

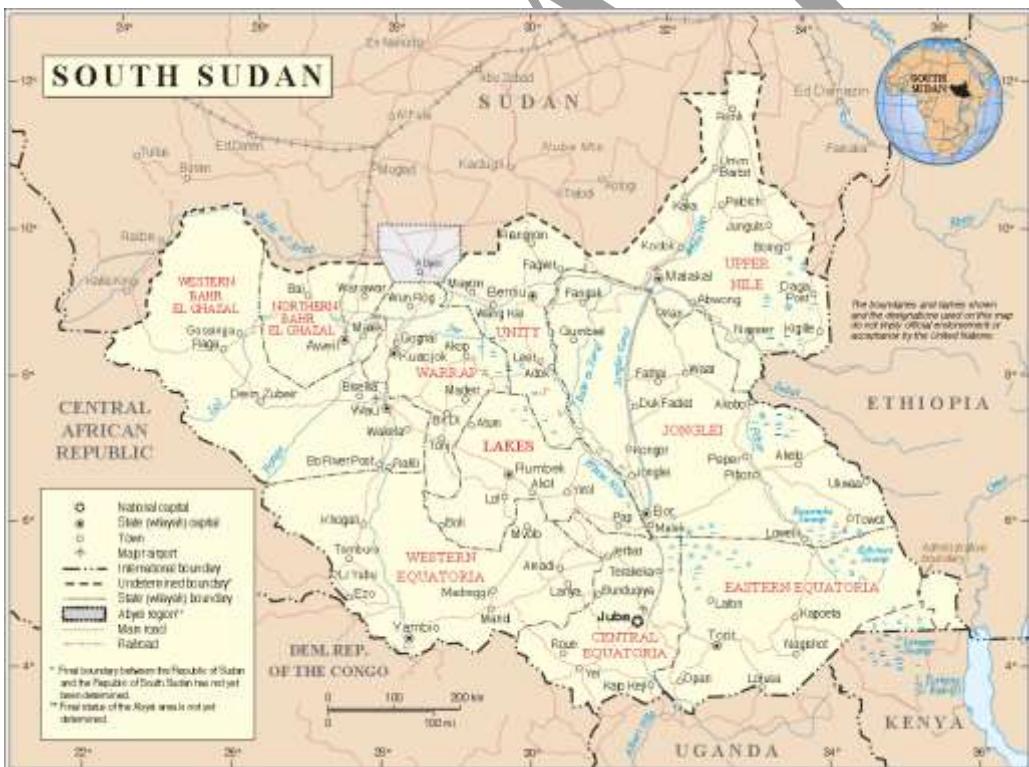
Danmark – Sydsudan

Interim Landepolitikpapir 2016-2018

Udkast november 2015

1. DANMARK – SYDSUDAN: Vision og rationale.....	1
2. SYDSUDAN I KONTEKST	2
3. DET HIDTIDIGE DANSKE ENGAGEMENT I SYDSUDAN.....	7
4. SCENARIER, PRINCIPPER OG STRATEGISKE INTERESSEOMRÅDER.....	8
Strategisk interesseområde 1: Forebyggelse af vold og grusomheder: Forbedring af befolkningens sikkerhed og beskyttelse	12
Strategisk interesseområde 2: Varig fred: Fremme inklusiv regeringsførelse og støtte fredsprocessen, herunder de retssektoeren og forsoningsmekanismer.....	12
Strategisk interesseområde 3: Forbedring af leveforhold: Redde liv, opbygge modstandsdygtighed og forbedre levevilkår.....	13
5. RISICI.....	14
6. PROGRAMVURDERINGER OG RESULTATER.....	14
ANNEKS 1: Nøgletal for Sydsudan	
ANNEKS 2: Oversigt over Danmarks udviklingssamarbejde med Sydsudan	
ANNEKS 3: Status over FN's 2015-mål i Sydsudan	

[*Billedet på forsiden viser en flygtning fra Sydsudan, som netop er ankommet til nabolandet Etiopien i 2014. Den unge kvinde er blandt de mere end to millioner sydsudanese, som er fordrevet af borgerkrig, sult og fattigdom.]

1. DANMARK – SYDSUDAN: Vision og rationale bag landepolitikken

Den overordnede vision for Danmarks engagement i Sydsudan er at støtte det sydsudanesiske folk i at opbygge et samlet og fredeligt land via støtte til fredsprocessen, øget beskyttelse og sikkerhed, inklusiv regeringsførelse og bedre levevilkår for alle. Det er også Danmarks politik at støtte Sydsudan i at etablere konstruktive relationer til sine nabolande samt deltage i regionalt og internationalt samarbejde med særlig fokus på fred, menneskerettigheder og sikkerhed.

Sydsudan ligger i grænseområdet mellem det arabiske Nordafrika og Afrika syd for Sahara og spiller en vigtig rolle for nabolandenes og regionens sikkerhed og økonomi. Sydsudan er en del af et voksende bælte fra Sahel til Adenbugten, der er præget af stigende ustabilitet, som næres af voldelig ekstremisme, klimaforandringer, fordrivelser, migration og organiseret kriminalitet.

Sydsudan er et ungt land, der i 2011 opnåede uafhængighed fra Sudan efter årtiers borgerkrig. Landet er dog fortsat stort set ukontrolleret, og statsdannelsen er præget af svage eller ikkeeksisterende institutioner, utilstrækkelig sikkerhed og beskyttelse, mangel på social og fysisk infrastruktur og fordrivelse af landets befolkning samt overhængende økonomisk kollaps. Samtidig udgør Sydsudan en væsentlig trussel mod stabiliteten i det allerede konflikthærgede Afrikas Horn, og der er risiko for, at de interne konflikter breder sig til nabolandene. Der er i Sydsudan ca. 1,6 millioner internt fordrevne, og omkring 4,6 millioner mennesker lider under alvorlig fødevareremangel, hvortil kommer mere end 600.000 flygtninge i nabolandene.

Danmark var en trofast støtte til det sydsudanesiske folk i dets årtier lange stræben efter selvbestemmelse. Straks efter Sydsudans uafhængighed i 2011 engagerede Danmark sig i et bredspektret og fleksibelt landeprogram for at støtte det nye land (2011-2015).

Målene for Danmarks fremtidige engagement afspejler de prioriterede områder for dansk udviklingssamarbejde med fokus på at fremme sikkerhed, bistå flygtninge og fordrevne, bekæmpe fattigdom og årsager til migration. Engagementet omfatter en lang række danske udenrigspolitiske instrumenter, som afspejler Danmarks bredspektrede tilgang til skrøbelige stater: Aktivt diplomati, humanitær bistand, udviklingssamarbejde, støtte til fred og stabilisering, herunder via EU, FN, regionale og subregionale organisationer og civilsamfundsorganisationer.

Boks 1: Sydsudan - fire år efter uafhængigheden.

Blot fire år efter Sydsudans uafhængighed befinder landet sig i en intern voldelig konflikt og er på kanten af statskollaps med alvorlige, negative konsekvenser for både fred og stabilitet, demokratisk regeringsførelse og økonomisk fremgang både i Sydsudan, subregionen og udenfor. I august 2015 underskrev de to stridende parter en fredsafstale (ARCRSS) efter et vedvarende internationalt pres og engagement. Fredsaftalen giver et forsigtigt håb om, at Sydsudan nu endelig – langsomt – er på vej mod fred.

Den alvorlige humanitære krise og stadigt værre økonomiske situation kan yderligere destabilisere Sydsudan. Endvidere har fredsafstaltens parter ikke nødvendigvis deres baglands fulde støtte eller fuld kontrol over de mere løse oprørsgrupper, som ledes af lokale krigsherrer. Selvom fredsafstalen er underskrevet, fortsætter kampene og grusomhederne mod civilbefolkningen. Hvis fredsafstaltens parter mister yderligere kontrol, er der potentielt risiko for, at landet kan falde tilbage i alvorlig voldelig konflikt.

Det sikkerhedsmæssige og politiske miljø i Sydsudan er meget ustabil, jf. boks 1. Det er derfor besluttet at udarbejde et mellemsigtet landepolitikpapir - en **interimslandepolitik** - som strategisk ramme for Danmarks engagement i Sydsudan i 2016-2018. Interimslandepolitikken bygger på forskellige scenarier for den fremtidige udvikling samt på erfaringerne fra Danmarks nuværende engagement i Sydsudan, hvor der er fastholdt en overordnet og fleksibel tilgang med hurtige tilpasninger i lyset af den krise, som udbrød i december 2013.

For at fastholde den danske bistands relevans i Sydsudan er der anlagt en multifacetteret og fleksibel tilgang med fokus på prioriterede tiltag, der kan tilpasses den omskiftelige situation i Sydsudan. Målet er en fleksibel, risikovillig og integreret tilgang, der gør det muligt at foretage ændringer, såfremt situationen i landet ændrer sig. Selv når det umiddelbare fokus primært er på humanitære behov, vil udviklingsperspektivet blive fastholdt for dels at beskytte hidtidige investeringer, dels at sikre et afsæt for bæredygtige indsatser efter krisen. Alle indsatser vil være konflikt- og menneskerettighedssensitive.

Boks 2: Danmark i Sydsudan – resultater. Danmark har bidraget væsentligt til at lindre noden for de mange millioner fordrevne sydsudanesere. Siden krisen startede i december 2013, er næsten to millioner flygtet fra deres hjem i den så vigtige høsttid. Danmark var opmærksom på denne trussel mod fødevarer-sikkerheden, der kunne betyde nød for endnu flere, som kunne blive tvunget til at flygte, og tilpassede derfor hurtigt sit program til at sikre øjeblikkelig støtte via FAO. På få måneder nåede FAO ud til mere end 430.000 husstande – omkring 2,9 millioner mennesker – og sørgede for, at de fik mulighed for at dyrke korn og grøntsager og fik fiskeudstyr. Der kom også hjælp til mere end 2,5 millioner kvæg. Støtten fra Danmark og andre partnere gjorde det muligt for FAO at afhjælpe fødevarer-sikkerheden ved at give husstandene værktøjer, så de kunne hjælpe deres egen familie og reducere presset for at flygte og krydse grænser i deres søgen efter at redde livet. Den danske støtte til FAO var koblet med yderligere humanitær støtte til danske NGO'er og til FN, som ydede fødevarerbistand og støttede innovative kontantoverførselsprogrammer, som hjalp lokale markeder til at forblive åbne.

2. SYDSUDAN I KONTEKST

Et uafhængigt, men kriseramet Sydsudan. Sydsudan blev en uafhængig nationalstat den 9. juli 2011 efter årtier med borgerkrig mod regimet i Khartoum, Sudan, og blandt stridende sydsudanesiske faktitioner. Den årtier lange konflikt efterlod det sydsudanesiske samfund på 11 millioner mennesker stærkt militariseret, underudviklet, dybt traumatiseret, fragmenteret og uden mange af de forudsætninger, der kræves for at kunne opbygge en samlet og fremgangsrig nation.

Mens der blev gjort vigtige fremskridt i Sydsudans første år som uafhængig stat inden for social og økonomisk udvikling samt politiske og sikkerhedsmæssige reformer, bragte uløste konflikter fra fortiden landet tilbage i krig. En langvarig magtkamp om indflydelse og ressourcer i det sydsudanesiske herskende parti, SPLM (*South Sudan Peoples Liberation Movement*), udviklede sig til en voldelig konfrontation i december 2013 og fremefter. Denne nuværende konflikt er primært en kamp mellem Sydsudans politiske eliter, dvs. præsidenten og den tidligere vicepræsident. Da de kommer fra hvert sin af de to største etniske grupper i Sydsudan (hhv. Dinka og Nuer), har konflikten i et vist omfang fået træk af en etnisk konflikt. Siden konflikten startede i december 2013, har den spredt sig til store dele af landet og splittet de væbnede styrker i SPLA (*South Sudan Peoples Liberation Army*) og dele af landet langs etniske skillelinjer og givet ny næring til allerede eksisterende lokale stridigheder over kvæg, jord og vand. Dertil kommer, at der er tegn på voksende uro og utilfredshed med det nuværende regime blandt andre etniske grupper. Hvis

disse grupper engagerer sig mere selvstændigt i konflikten, vil der være en alvorlig risiko for, at den nuværende situation eskalerer.

Efter flere måneders fredsforhandlinger anført af IGAD Plus¹ underskrev de to stridende parter en fredsftale i august 2015. Med fredsftalen forpligter parterne sig på national forsoning, ansvarlighed og bekæmpelse af straffrihed, og fredsftalen berører nogle af de grundlæggende årsager til den nuværende konflikt. Aftalen fokuserer på at styrke statsopbygningsprocessen i Sydsudan, hvilket omfatter etableringen af en national overgangsregering, reformer af retssektoeren, sikkerhedssektoeren, landets forfatning, humanitær bistand, genopbygning, forsoning samt økonomisk og finansiel forvaltning. Implementeringen overvåges af en fælles overvågnings- og evalueringskommission (JMEC) bestående af aftalens parter, sydsudanesiske interessenter samt regionale og internationale garantere og Sydsudans partnere. Overgangsperioden forventes at vare 30 måneder frem til et valg i foråret 2018.

Boks 3. Reaktion på øjeblikkeligt behov for beskyttelse. I december 2013 opstod der en situation helt uden fortilfælde, da UNMISS åbnede dørene for mere end 100.000 sydsudanere på flugt. Det reddede deres liv og gjorde, at de kunne blive i deres eget område. Det har dog også ført til alvorlige udfordringer i UNMISS-lejrene. Der var adskillige danske partnere til stede i konfliktområderne, som fra deres arbejde med flygtningebefolkninger havde relevant erfaring med at håndtere beskyttelse og humanitære behov i sådanne lejre. Med dansk støtte trådte organisationer som Dansk Flygtningehjælp og Læger uden Grænser hurtigt til og hjalp UNMISS med at administrere lejrene og sikre beskyttelse og lægehjælp på baserne. I øjeblikket bor der mere end 200.000 internt fordrevne i lejrene.

Gennemførelsen af fredsftalen vil sandsynligvis blive forsinket og inkludere tilbageslag undervejs. Selv hvis det lykkes at gennemføre fredsftalen, er der adskillige faktorer, som fortsat vil udgøre en trussel mod fred og stabilitet i Sydsudan og subregionen i hele den periode, som interimslandepolitikken dækker over. Disse faktorer omfatter en overflod af væbnede grupper, som underminerer nationalstatens monopol på sikkerhed, manglende retssikkerhed, straffrihed, fordrivelse af næsten 1/5 af civilbefolkningen, risiko for økonomisk kollaps, udbredte og alvorlige krænkelse af menneskerettigheder, etnisk forfølgelse samt svage offentlige institutioner og serviceydelser. Den ekstremt ringe sociale velfærd og de presserende udfordringer, der ligger i at opfylde basale behov, er fortsat en underliggende drivkraft for konflikt, vold og fordrivelse i lokalsamfundene. Disse faktorer har givet Sydsudan kritiske symptomer på statskollaps inklusiv utallige udfordringer inden for sikkerhed og beskyttelse samt risiko for økonomisk sammenbrud. Samtidig befinder landets

Boks 4. Hjælp til kvinder og piger. I den aktuelle krise ses en fortsat stigning i seksuel og kønsbaseret vold mod kvinder og piger. Dette har medført enorme lidelser og fordrivelse og bragt kvinderne til tavshed. I den omfattende rapport fra AU's undersøgelseskommission for Sydsudan (oktober 2015) konkluderes, at begge konfliktens parter har begået alvorlig seksuel og kønsbaseret vold mod kvinder. Danmark arbejder sammen med UN Women og International Rescue Committee om at lette det umenneskelige pres på kvinder og piger. Ved at udnytte deres stærke tilstedeværelse i Sydsudan og førende rolle har UN Women og IRC sikret bedre beskyttelse for tusinder af ofre for seksuel og kønsbaseret vold, støttet muligheder for økonomisk overlevelse og hjulpet med at give kvinder en stemme. UN Women har støttet mere end 2.000 kvindelige politiske ledere og civilsamfundsledere i at kræve deres ret til at blive hørt. De danske partnere har også arbejdet sammen med det sydsudanesiske politi om at gøre politiet bevidst om de specifikke behov, der er hos kvinder, som oplever vold. UN Women donerede 14 terrængående køretøjer til politienhederne i fem stater, så de hurtigt kan reagere på anmeldelser om vold.

¹ IGAD-medlemsstaterne samt Trojkaen (US, UK og Norge), FN, EU og Kina.

befolkning, særligt kvinder og piger, sig i en vanskelig menneskerettighedssituation, og den massive fattigdom og det store antal fordrevne kaster Sydsudan ud i en kronisk humanitær krise.

Risiko for økonomisk sammenbrud. Sydsudan er yderst afhængigt af olie, og hele 85-98 % af den offentlige sektors indtægter stammer fra denne sektor. Olieproduktionen skaber ganske vist væsentlige indtægter, men den store afhængighed skaber også udfordringer i forbindelse med prisudsving og produktionsniveauer. Med de nuværende oliepriser vil selv en maksimal produktion være utilstrækkelig til at dække gæld og offentligt forbrug. Siden uafhængigheden har Sydsudan befundet sig i en dyb økonomisk krise, som i øjeblikket bliver værre både på grund af massive nedskæringer i det statslige budget som følge af løbende oliestridigheder med Sudan, beskadigede oliefaciliteter, fald i internationale oliepriser, skævvridning af valutakurser, hyperinflation og en vedvarende gældsspiral. Den private sektor har meget vanskelige erhvervsmæssige forhold. Korruption gennemsyrrer landet på alle niveauer.

Udfordringer inden for sikkerhed og beskyttelse. Som følge af FN's Sikkerhedsråds vurdering af, at situationen i Sydsudan er en trussel mod international fred og sikkerhed, er der etableret en række målrettede sanktioner og givet mandat til en omfattende international tilstedeværelse med 12.500 tropper, herunder 2.500 tropper fra IGAD-medlemsstater. UNMISS' mandat er primært at beskytte civile, sikre humanitær adgang og overvåge krænkelse af menneskerettigheder. Derudover har en netop vedtaget foreløbig ændring af mandatet åbnet op for, at UNMISS kan støtte gennemførelse af fredsaftalen. Danmark bidrager til UNMISS² med både militært og civilt personel og støtter IGAD direkte. Det forventes, at det aktuelle mandat vedrørende antallet af FN-tropper og fokus på beskyttelseselementet vil være relevant i de kommende år også, og at UNMISS' mandat vil blive forlænget i december 2015.

Hæren i Sydsudan består af medlemmer af Sydsudans befrielseshær, SPLA, og er landets største offentlige institution. Efter uafhængigheden er hæren blevet brugt som et politisk værktøj til at bekæmpe væbnede modstandere og militser og som rekrutteringsgrundlag til politiske stillinger, mere end et middel til at skabe national sikkerhed. Hæren er vokset fra ca. 40.000 i 2005 til anslået 232.000 i 2013. Hæren vurderes at stå for 35 % af statsbudgettet. Det sydsudanesiske politi og retssektoeren lider under en alvorlig mangel på institutionel kapacitet og ressourcer til systematisk at gøre noget ved retssikkerheden. Det er almindeligt anerkendt, at en løsning på Sydsudans indbyrdes forbundne sikkerhedsproblemer vil kræve en omfattende indsats, der involverer både militær, politi og retssektoeren som helhed. Der er behov for initiativer inden for afvæbning og demobilisering, reformering og reduktion af hæren til en hensigtsmæssig størrelse, forbedringer i retssikkerheden, retlige overgangsmekanismer samt forebyggelse af konflikter på lokalt plan. Fredsaftalen inkluderer da også et omfattende fokus på demobilisering og reform af sikkerhedssektoeren og afspejler dermed vigtigheden af ovenstående.

² Den danske diplomat, Ellen Margrethe Løj, har siden juli 2014 været FN's særlige udsending og leder af UNMISS.

En vanskelig menneskerettighedssituation, specielt for kvinder og piger. Menneskerettighedsunderskuddet er åbenlyst på områder som deltagelse, lighed og beskyttelse. Lokalsamfundene har desperat behov for forsoning og retlige mekanismer, og landsdækkende forsoning vil derfor også udgøre en del af fredsprocessen. Straffrihed blandt sikkerhedsstyrkerne og de væbnede oprørsstyrker, seksuelle overgreb og kønsbaseret vold samt den ekstreme mangel på kvinders rettigheder er områder, hvor der er behov for særlig opmærksomhed. Der er tvungen værnepligt, og rekruttering af børnesoldater har været udbredt. Kvinder og piger spiller en afgørende rolle for familiens overlevelse og udviklingen af lokalsamfundene, men sædvaneret og tradition henviser dem fortsat til en mindreværdig plads i samfundet.

Boks 5. Strategisk retning for bistand i Sydsudan.

Danmark har under krisen nøje koordineret sin indsats med vigtige internationale partnere, og i denne forbindelse har Danmark tilsluttet sig de følgende principper og prioriteter:

- at fastholde dialogen med alle konfliktens parter omkring behovet for en politisk og fredelig løsning og for at stoppe konfliktens katastrofale konsekvenser for befolkningen
- at sikre fælles politiske budskaber og koordination af udviklingspartnersnes prioriteter
- at sikre transparens i bistanden
- at bidrage til at bevare statslige kernesystemer
- at fokusere støtten omkring fødevarerikkerhed, basale sociale serviceydelser og regeringsførelse
- at reagere på humanitære og grundlæggende behov, bekæmpe fattigdom og skabe modstandsdygtighed
- at sikre humanitær adgang og beskyttelse

Samtidig er der behov for en troværdig respons på de alvorlige krænkelse af menneskerettigheder og udbredte grusomheder, som bl.a. er dokumenteret af FN og AU. I starten af 2014 etablerede AU en undersøgelseskommission, som efterfølgende har konkluderet, at begge konfliktens parter har begået grove krænkelse af menneskerettigheder og andre overgreb under konflikten. Som en del af fredsaf-talen fra august 2015, har AU meddelt, at de etablerer en hybrid domstol for Sydsudan (HCSS). Når domstolen er blevet etableret, skal den efterforske og retsforfølge enkeltpersoner, som er ansvarlige for overtrædelser af folkeretten og/eller gældende sydsudansk lov i perioden fra krisens udbrud i december 2013 og frem til overgangsperiodens afslutning i 2018.

Massiv fattigdom, fordrivelse og kronisk humanitær krise. Udviklingsindikatorerne for Sydsudan er fortsat blandt de laveste i verden, og ingen af 2015-målene er blevet opfyldt. Mere end halvdelen af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen, kun ca. én ud af fire voksne kan læse og skrive, mindre end halvdelen af børnene i grundskolealderen går i skole, og risikoen for at en kvinde på et tidspunkt i sit liv dør af graviditetsrelaterede årsager er 1 til 7, hvilket ifølge FN er den højeste i verden. Sydsudan oplever en langvarig humanitær krise, hvor mere end halvdelen af befolkningen har en mangeårig fortid som afhængig af humanitær bistand, nogle oplever regelmæssigt en ustabil fødevarerikkerhed i løbet af et år, mens andre har permanent behov for støtte. Der ydes hele tiden humanitær bistand til de fattigste 30 % af befolkningen, og landet forventes fortsat at være berørt af en alvorlig mangel på fødevarerikkerhed i de kommende år. Sydsudan er endvidere alvorligt ramt af sæsonbetonede og tilbagevendende naturkatastrofer.

Sydsudan er det tredje største oprindelsesland for flygtninge i Afrika efter Somalia og Sudan, og langt de fleste af disse flygtninge er flygtet til nabolandene. Af de 1,6 millioner internt fordrevne bor mere end 200.000 i øjeblikket i PoC-lejre (beskyttelse af civile), som administreres af UNMISS. Disse lejre fungerer reelt som humanitære lejre, hvilket medfører særlige udfordringer og belastning på UNMISS' ressourcer. Den sydsudanesiske regering yder ikke megen støtte til de internt fordrevne, og de humanitære organisationer kan ikke komme sikkert ud til nogle af de 1,4 millioner internt fordrevne, som ikke bor i PoC-lejrene, fordi konfliktens parter bevist søger

at forhindrer dette arbejde. Der er endvidere bekymring for, at disse internt fordrevne kan blive angrebet, hvis deres opholdssteder afsløres. I tillæg til ovenstående er Sydsudan vært for mere end 260.000 flygtninge, som er flygtet fra nabolande. Derudover er næsten to millioner sydsudanesere vendt tilbage fra Sudan siden 2007, hvilket lægger yderligere pres på de knappe ressourcer og serviceydelser i Sydsudan.

Den humanitære situation er på det seneste eskaleret til et alarmerende niveau i en sådan grad, at FN har udstedt advarsel om risiko for hungersnød for millioner af internt fordrevne og marginaliserede. Per oktober 2015 lider 4,6 millioner mennesker under alvorlig fødevaremangel. Det bliver derfor en stor udfordring for Sydsudans fremtidige udvikling at finde løsninger på både intern og ekstern fordrivelse. De humanitære behov i Sydsudan udgør en langsigtet udviklingsmæssig udfordring, som kræver en vedholdende indsats, der kan opbygge det sydsudanesiske folks modstandsdygtighed. I årtier har det været overladt til internationale aktører at levere de basale serviceydelser. Regeringen og dens partnere er i det store og hele enige om, at Sydsudan har hårdt brug for en styrket og mere omfattende levering af serviceydelser sammen med bedre forbindelser mellem hovedstaden, de regionale delstater og amter.

Langsigtet potentiale for en bedre fremtid? Fredsaftalen fra august 2015 udgør en mulighed for, at Sydsudan kan anlægge en ny kurs væk fra skrøbelighed og krise. Når den nationale overgangsregering bliver dannet, kan den kunne bygge videre på en række initiativer fra de første år efter uafhængigheden, som rummer løfter om en bedre fremtid – vel at mærke hvis den nødvendige politiske vilje og målrettethed er til stede. Dette omfatter processen med udarbejdelse af en ny forfatning, national folketælling, valg, reform af sikkerhedssektoren og implementering af allerede reformerede lovgivningsmæssige rammer.

Sydsudan har et stort økonomisk potentiale – på langt sigt. På grund af landets store afhængighed af olieeksporten vil en vellykket forlængelse af den eksisterende olietransportaftale med Sudan, som udløber i april 2016, være afgørende for at fastholde Sydsudans olieindtægter. Endvidere indeholder fredsaftalen bestemmelser om økonomisk og finansiel forvaltning, som forhåbentlig til en vis grad vil lindre den økonomiske situation, hvis disse bestemmelser implementeres fuldt ud. Den del af Sydsudans økonomi, der ikke stammer fra olien, udgøres i øjeblikket af subsistenslandbrug, fiskeri og kvægopdræt, men landet har et enormt potentiale inden for landbrug. Under 5 % af den dyrkbare jord dyrkes, og kun en ganske lille del af Sydsudans kvægbestand på 12 millioner bruges erhvervmæssigt. Andre sektorer med vækstpotentiale er minedrift og skovbrug. Det kræver dog store investeringer at udvikle disse sektorer, både igennem værdikæderne og i fysisk og menneskelig infrastruktur. Det er også vigtigt for at nå en langsigtet, bæredygtig økonomisk udvikling, at der tages højde for følgerne af klimaforandringer, og at der arbejdes med en reduktion af miljøkatastrofer.

Sydsudan og internationale partnere. Antallet af aktive bilaterale og multilaterale partnere i Sydsudan er steget siden landet opnåede uafhængighed i 2011, men antallet er stadig begrænset sammenlignet med nabolandene i Østafrika. Antallet af internationale partnere er ikke faldet siden december 2013, men deres profil har ændret sig i retning af mere humanitært arbejde. Ifølge den seneste oversigt (juli 2015) fra Sydsudans Ministerium for Finansiell og Økonomisk Planlægning

har udviklingspartnere oplyst, at de betaler ca. USD 1.174 millioner i 2015/2016³, hvoraf den humanitære støtte udgør USD 456 millioner. I forhold til udviklingsbistand har Storbritannien oplyst, at de bidrager med USD 156 millioner, mens USA vil bidrage med USD 196 millioner. Norge og Sverige har annonceret henholdsvis USD 31,2 millioner og USD 14 millioner.

Danmark er blandt gruppen af Sydsudans primære bilaterale partnere, som arbejder sammen via en kombination af politisk dialog og humanitære, udviklingsmæssige samt freds- og stabilitets-skabende indsatser. Ligesom Danmark bidrager de fleste bilaterale partnere med civilt og militært personel til FN's fredsbevarende mission, UNMISS og er aktive via regionale og internationale diplomatiske fora. En politisk trojka bestående af USA, UK og Norge, som er støttet af EU, fungerer som den primære kanal for formidling af politiske budskaber til de sydsudanesiske politiske faktorer og vigtige regionale interessenter. Danmark deltager ligeledes i en international donorgruppe, som også inkluderer de primære multilaterale donorer, som mødes regelmæssigt for nøje at koordinere og afstemme indsatser og arbejde inden for de politiske, udviklingsmæssige og humanitære spor. Kina er også en vigtig aktør i Sydsudan, som både dominerer den sydsudanesiske oliesektor i landet og udgør den primære eksportdestination for landets olie. Kina bidrager med personel til UNMISS og IGAD, har humanitære og udviklingsmæssige engagementer i Sydsudan og har lokalt vist interesse for nye partnerskaber.

Når de internationale udviklingspartnere har måttet tilpasse deres indsats, har de tilstræbt koordination og aftalt en række fælles donorprincipper for indsatsen i Sydsudan. Dialogen om disse principper udvikler sig i takt med situationen, og den strategiske tilgang indbefatter forhold omkring operationel effektivitet og fastsættelse af prioriterede indsatsområder, se boks 5. Store donorer som EU, UK, Norge og Japan har således omlagt eksisterende programmer og rettet dem mod livreddende humanitær støtte samtidig med, at de har fortsat deres indsats inden for basale serviceydelser som sundhed og uddannelse, levevilkår og fødevarerikkerhed/-landbrug og kritiske områder inden for god regeringsførelse. Norge har ligeledes fastholdt sit energiprogram.

3. DET HIDLIDIGE DANSKE ENGAGEMENT I SYDSUDAN

Under Danmarks tidligere program (2011-2015) blev der opnået resultater ved at sikre nøje koordinering med EU, FN og ligesindede partnere og ved at fokusere ressourcerne om et begrænset antal strategiske engagementer via veletablerede internationale og danske interessenter. Resultaterne af den danske bistand omfatter 1) styrkede lokale institutioner og civilsamfund, herunder tilskud til projekter i lokalsamfundet og kapacitetsopbygning i landsby- og byråd med henblik på at øge lokalsamfundets deltagelse, 2) humanitær bistand til tusinder af fordrevne sydsudanesere trods en udfordrende kontekst, 3) kvinders deltagelse i beslutningstagning, uddannelse af kvindelige ledere, herunder parlamentsmedlemmer, i deres roller og ansvar som ansvarshavere, 4) bidrag til resultater opnået af UNMISS' fredsbevarende mission, 5) øget og lige adgang til uddannelse for piger samt 6) forebyggelse af kønsbaseret vold, herunder en kampagne om sociale normer rettet mod politiet, kvinder og samfundets ældste. De danske indsatser er blevet suppleret med mangeårige engagementer med regionale organisationer, herunder AU og IGAD. Disse platforme er også brugt til dialog med sydsudanesiske interessenter.

³ Finansåret i Sydsudan er fra den 1. juli til den 30. juni.

I tæt samarbejde med ligesindede partnere tilpassede Danmark sig hurtigt til de ændrede forhold i december 2013 og reagerede på den komplekse nødsituation i Sydsudan ved at sætte ind over for de umiddelbare humanitære behov og samtidig holde fokus på langsigtede løsninger, herunder levering af lokale serviceydelser via lokale offentlige institutioner. I det seneste danske landeprogram (2012-2015, DKK 205 millioner) har fokus været på beskyttelse af civile, styrkelse af levevilkår og modstandsdygtighed, opretholdelse af lokale institutioner og civilsamfund samt prioritering af deltagelse, åbenhed, ansvarlighed og en konfliktsensitiv tilgang. Udviklingsbudgettet blev ikke påvirket af krisen, som opstod i december 2013, men der blev allokeret flere midler til humanitær støtte med yderligere fokus på forsoning og fødevarerikkerhed. Danmark har ydet humanitær bistand for et beløb på DKK 236 millioner i 2014 og DKK 111 millioner i 2015.⁴

Danmark tilstræber at følge god praksis for arbejdet i skrøbelige stater og støttede, før den voldelige krise brød ud i december 2013, aktivt arbejdet med en New Deal-aftale mellem den sydsudanesiske regering, befolkningen og udviklingspartnerne. Et nyetableret forum for dialog mellem regeringen og de internationale partnere skaber muligheder og rammer for den internationale donorgruppes fortsatte engagement. Blandt de sydsudanesiske interessenter anses Danmark for at være en pålidelig og troværdig partner, som har forpligtet sig over for det sydsudanesiske folk på langt sigt, har en bredt funderet og fleksibel tilgang samt tætte bånd til og et stærkt samarbejde med internationale og regionale aktører samt civilsamfundet.

Omfanget af Danmarks engagement er skræddersyet til den skrøbelige og risikofyldte kontekst og de til rådighed værende danske ressourcer. Danmark har ingen officiel tilstedeværelse i selve Sydsudan, idet den akkrediterede danske ambassade ligger i nabolandet Etiopien, hvor også den primære forvaltning af IGAD og AU's hovedkvarter ligger, og hvor de sydsudanesiske fredsforhandlinger finder sted. Danmark drager fordel af ambassadepersonalets hyppige rejser til Sydsudan samt en Danida seniorlanderådgiver, som er baseret i Juba. Samtidig er det danske civilsamfunds og det danske civile og militære personel i FN's stærke tilstedeværelse en integreret del af Danmarks tilstedeværelse i Sydsudan.

4. SCENARIER, PRINCIPPER OG STRATEGISKE INTERESSEOMRÅDER

Danmark anerkender, at udviklingen i Sydsudan formentlig vil være ikke-lineær, og at der løbende vil kunne ske tilbageslag. Landet vil sandsynligvis svinge mellem mere eller mindre voldelige tilstande. Endvidere vil situationen ikke nødvendigvis være den samme i alle de forskellige stater i Sydsudan. Engagementet i Sydsudan vil sandsynligvis fortsat være forbundet med stor risiko – både sikkerhedsmæssigt, politisk og udviklingsmæssigt – men der er dog potentielt store gevinster at hente for landet, sub-regionen og partnere.

Idet det ikke er muligt at forudsige præcist, hvordan situationen i Sydsudan vil udvikle sig i 2016-2018, er der *udarbejdet tre forskellige scenarier, som beskriver den mulige udvikling og en deraf følgende respons* (boks 6). Disse scenarier har til formål at guide Danmarks politik og engagement i

⁴ Støtten kanaliseres dels via FN-agenturer (UNHCR, UNICEF, WFP og UNFPA), ICRC og dels via danske INGO'er (herunder ADRA, Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Læger uden Grænser og Red Barnet).

Sydsudan i de pågældende år. Scenarierne beskriver således tre forskellige udviklingsspor og de tilhørende danske strategiske indsatser. Det centrale scenarie, "ustabilt", er flankeret af et scenarie, der forudsiger en forværring af situationen, og et der forudsiger en forbedring af situationen. Det er vigtigt at understrege, at scenarierne udstikker nogle rammer for de beslutninger, der skal tages, i tilfælde af en forværret eller forbedret situation. Som styringsinstrument ledsages scenarierne af en løbende og dybdegående monitorering af situationen i Sydsudan. Scenarierne vil i fremtiden, som de har gjort det tidligere, løbende udvikle sig i overensstemmelse med udviklingen i Sydsudan. På tværs af scenarierne vil Danmarks engagement løbende blive tilpasset for at sikre den mest relevante og hensigtsmæssige indsats i Sydsudan, ligesom vi forsøger at matche politiske interesser med økonomiske og menneskelige ressourcer, så de støtter væsentlige aktører i deres bestræbelser på vejen mod et bedre scenarie. Dette omfatter også en vurdering af resultater og erfaringer, se afsnit 5.

Sydsudan antages i øjeblikket at følge det ustabile spor. Implementeringen af fredsaftalen skrider langsomt frem i overensstemmelse med aftalens bestemmelser trods udskudte tidsfrister, uoverensstemmelser blandt parterne om, hvordan fredsaftalens bestemmelser skal implementeres, samt fortsatte kampe i dele af landet. Denne situation kan i et vist omfang være både måneder og år. Men situationen kan også bevæge sig i retning af enten et forværret eller et forbedret scenarie. Hvis parterne offentligt forkaster fredsaftalen, og hvis den voldelige konflikt blusser op igen og spreder sig til hele landet, vil Sydsudan således bevæge sig mod forværringsscenariet. Selv i dette tilfælde vil det stadig være relevant for Danmark at fortsætte sit engagement med udviklingspartnere og støtte en mulig ny mæglingsproces. Men da den nuværende konflikt i Sydsudan er en konflikt mellem nationale politiske eliter og således ikke skyldes eksterne faktorer, er der også mulighed for, at parterne forsones, og det kan flytte Sydsudan mod forbedringsscenariet. I dette scenarie implementeres fredsaftalen, den nationale overgangsregering er på plads, og konfliktniveauet er nedadgående.

De tre scenarier repræsenterer den strategiske rækkevidde for det danske engagement i Sydsudan 2016-2018. Ikke alle faktorer i hvert scenarie behøver at være til stede samtidig, for at scenariet passer på landet overordnet set, og situationen behøver ikke at være præcis den samme i alle regionale delstater. Således kan karakteristika fra to eller alle tre scenarier godt være til stede i forskellige dele af landet på samme tidspunkt. Den overordnede målsætning for Danmarks engagement samt de strategiske interesseområder (se nedenfor) forventes at forblive konstante på tværs af scenarierne, men indsatsen kan ændres og tilpasses den aktuelle situation (type indsats, valg af partner og engagementets omfang).

Det er af central betydning for at hjælpe landet hen mod forbedringsscenariet, at fredsaftalen implementeres samvittighedsfuldt og rettidigt af parterne. Dette vil give det sydsudanesiske folk en hårdt tiltrængt mulighed for at bryde med fortiden og få landet ind på en langsigtet kurs med gradvis stabilitet, fred, udvikling og statsopbygning. Drivkræfter for forandring omfatter aktører og processer, som tager højde for forsoning og retlige mekanismer, fremmer en inklusiv og legitim regeringsførelse, skaber plads til civilsamfundet og skaber en social kontrakt mellem nationalstaten og det sydsudanesiske folk. Der er tale om en massiv opgave i forhold til både tidsforbrug og ressourcer, og den vil kræve en ny troværdig politisk vilje fra sydsudanerne selv, regionen og internationale aktører, hvis vedvarende pres vil være nødvendigt for at bringe processen fremad.

Boks 6: Scenarier

Scenarie 1: Ustabilt (status quo). Implementering af fredsaftalen er undervejs – langsomt og med tilbageslag og trods udsatte tidsfrister. Dele af landet oplever vold og krænkelser af menneskerettighederne, andre dele i mindre alvorligt omfang eller slet ikke. National forsoning i begrænset/et vist omfang på lokalsamfunds- og græsrodsniveau. Social samhørighed intakt i visse områder, men omfattende forskelle mellem delstater; etniske forskelle bruges i konflikt. Fortsat økonomisk og social modgang, men tegn på forsigtige forbedringer (mindre inflation, begrænset olieproduktion, produktionssektorer lider under ustabilitet). Regeringen prioriterer primært sikkerhedssektoren i sin finansiering, begrænset finansiering af den sociale sektor. Regeringsadministration, nationalt, delstat og amt, fungerer i dele af landet. Let forbedret ansvarlighed, men stadig manglende nationale retlige mekanismer og kamp mod straffrihed. Alvorlig mangel på fødevarer sikkerhed, ikke landsdækkende. Ingen eller en vis tilbagevenden af internt fordrevne og flygtninge til lokalsamfund.

***Indikativ indsats.** Politisk dialog, støtte til implementering af fredsaftalen. Trussel om målrettede sanktioner via EU og FN fastholdes. Fortsat civilt og militært bidrag til UNMISS. Beskyttelse af civile er stadig vigtigst, særligt kvinder og børn. Fortsat humanitær bistand til folk i nød, mens der arbejdes på at skabe modstandsdygtighed og udvikling, hvor dette er muligt. Arbejde via ligesindede og multilaterale kanaler: EU, FN, regionale organisationer, civilsamfundet og arbejde med legitime myndigheder, hvor og når dette er muligt. Fortsat arbejde via multilaterale kanaler og via disse tages højde for mere direkte arbejde for etablering af regeringssystemer og reformer. Overvej støtte til rets- og sikkerhedssektoren. Støtte til civilsamfundet.*

Scenarie 2: Forværring. Fredsaftalen forkastes offentligt. Større uløste politiske konflikter breder sig fra/til de fleste sydsudanesiske delstater og optrapper væbnet vold, massive krænkelser af menneskerettighederne og grusomheder. Større regionalisering af den politiske og voldelige konflikt med yderligere splittelse i nabolandene. Sammenbrudte fredsforhandlinger. Risiko for statskup. Ingen forsoning, fragmentering og trusler mod social samhørighed. Økonomisk sammenbrud (stop for olieproduktion), alvorlig social modgang, spredning af civile uroligheder. Regeringen finansierer udelukkende sikkerhedssektoren. Mangel på funktionelle statslige administrationer (central, lokal). Straffrihed, ingen ansvarlighed. Ekstrem mangel på fødevarer sikkerhed, som påvirker store dele af landet. Flere internt fordrevne og flygtninge.

***Indikativ indsats.** Politisk dialog – stop vold, undgå grusomheder. Støtte til udvidede, målrettede sanktioner via EU og FN. Støtte til mulig ny fredsmæglingsproces. Overvej niveau/relevans af civile og militære bidrag til UNMISS. Større indsats for at beskytte civile. Markant fokus på kvinder og børn. Øget fokus på humanitær bistand og fødevarer sikkerhed via FN og internationale humanitære aktører. Fokus på regionen, reducere humanitær og sikkerhedsmæssig afsmitning. Via aktivt diplomati pres for at undgå regional krig.*

Scenarie 3: Forbedring. Implementering af fredsaftalen er undervejs. Tidsfrister og aftaler respekteres. National overgangssamlingsregering er på plads. Konfliktniveauet er tilbage på samme niveau som umiddelbart efter uafhængigheden. Den økonomiske situation forbedres gradvist (olieeksport og visse produktionssektorer). Regeringens finansiering spredes til sociale sektorer. Regeringsadministration, national, delstat og amt, øget kapacitet. Etniske uligheder håndteres via ikke-voldelig forhandling. En vis national forsoning på græsrodsplan. Bedre ansvarlighed, men stadig mangel på nationale retlige mekanismer og kamp mod straffrihed. En vis tilbagevenden af internt fordrevne og flygtninge til lokalsamfund. Fødevarer sikkerheden stabiliseres langsomt til før-kriseniveauet.

***Indikativ indsats.** Politisk dialog – langsigtede udviklingsmuligheder inddrages. Afregistrering af privatpersoner, hvis der er ansvarlighed i national kontekst. Fortsat civilt og militært bidrag til UNMISS (tilbagevenden til mandat til statsopbygning?). Gradvist skift hen mod langsigtet udviklingsengagement, herunder kapacitetsopbygning i nationale institutioner. Opretholdelse af nødvendig humanitær bistand, særligt i forbindelse med reintegration af tilbagevendende. Fortsat arbejde via multilaterale kanaler, mens der via disse engagementer tages højde for mere direkte arbejde for etablering af regeringssystemer og reformer. Overvej reform af rets- og sikkerhedssektoren. Støtte til civilsamfundet.*

De følgende tre *vejledende principper* ligger til grund for det danske engagement på tværs af scenarierne:

- Fastholdelse af en integreret tilgang, der bygger på diplomati, udviklingssamarbejde, humanitær bistand og bidrag til fred og sikkerhed.
- Fortsættelse af en fleksibel og let tilpasselig tilgang, som sikrer hurtig reaktion på og bevægelse mellem forskellige scenarier, og hvor en eventuel synergi mellem instrumenter udnyttes.
- Arbejde via civilsamfundsorganisationer, multilaterale og ligesindede kanaler – EU, FN og andre vigtige internationale partnere – med henblik på at forstærke indsatsen, dele risici og matche Danmarks begrænsede tilstedeværelse i landet.

Den foreløbige landepolitik identificerer *tre strategiske interesseområder* for det danske engagement:

1. **Forebyggelse af vold og grusomheder:** Forbedring af befolkningens sikkerhed og beskyttelse
2. **Varig fred:** Fremme af inklusiv regeringsførelse og støtte til fredsprocessen, herunder retlige mekanismer og forsoning
3. **Forbedring af leveforhold:** Redde liv, opbygning af modstandsdygtighed og bedre levevilkår

I betragtning af den ustabile situation i Sydsudan, herunder behovet for en fleksibel tilgang, repræsenterer de strategiske interesseområder en række mulige indsatsområder. Valget af indsatsområder baseres på en analyse af konteksten og scenarierne, en analyse af de største udfordringer, behov og drivkræfter for forandring i Sydsudan, og en vurdering af, hvor Danmark bedst kan bruge sit engagement og ressourcer til at bidrage til at skabe resultater.

Nogle indsatsområder vil blive identificeret i løbet af den efterfølgende programmeringsproces og inkluderet i det danske landeprogram for Sydsudan 2016-2018 (det forventede budget er DKK 100 millioner). Andre områder dækkes af den danske humanitære bistand samt Danmarks bidrag af civilt og militært personel til UNMISS. Danmark vil i stor udstrækning benytte sig af erfaringerne fra dets hidtidige engagement, herunder de opnåede resultater samt vellykkede og mindre vellykkede valg af partnere og metoder. Danmark vil arbejde tæt sammen med de primære internationale aktører (f.eks. EU, FN, AU, IGAD samt internationale statslige og ikke-statslige organisationer) i Sydsudan inden for alle indsatsområder. Særligt FN spiller via FN's fredsbevarende mission UNMISS en vigtig rolle i Sydsudan, herunder også ved at være til stede i hele landet. Danmark vil også søge at bygge bro mellem indsatsen "i marken" og indsatsen via fora som FN's Menneskerettighedsråd.

Danmark deltager i EU's arbejde i Sydsudan og vil, hvor det er hensigtsmæssigt, bidrage til formuleringen af prioriterede EU-politikker, potentielt udvikle fælles programmer og arbejde for at sikre sammenhæng mellem politik, sikkerhed, udvikling og humanitære indsatser inden for EU og på tværs af EU's medlemsstater og ligesindede partnere. Danmark er engageret i den internationale donorgruppe for Sydsudan og arbejder for nøje koordination blandt udviklingspartnere i deres tilgang til Sydsudan i forbindelse med de forskellige scenarier.

Strategisk interesseområde nr. 1: Forebyggelse af vold og grusomheder. Forbedring af befolkningens sikkerhed og beskyttelse

Danmark vil arbejde for indsatser, som kan forbedre sikkerhed og beskyttelse i Sydsudan. Danmark forventes, afhængigt af situationen i Sydsudan, at indgå i nogle få konkrete aktiviteter, som har til formål at forebygge lokale konflikter og grusomheder samt sikre civile beskyttelse. Ved forbedring-scenariet kan fokus flyttes tilbage til støtte til rets- og sikkerhedssektoren som en del af støtte til implementering af fredsaftalen.

Beskyttelse af civile vil fortsat spille en væsentlig rolle. Den aktuelle krise i Sydsudan har været katastrofal for civilbefolkningen. Tusinder er forsvundet, dræbt, eller fordrevet og har været ofre for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne samt omfattende grusomheder. Danmark ønsker fortsat at støtte FN's fredsoperation, UNMISS, ved at bidrage med civilt og militært personel samt støtte regionale indsatser som IGAD's overvågnings- og verifikationsmekanisme, som ifølge fredsaftalens bestemmelser bliver omdannet til "Ceasefire and Transitional Security Arrangement Monitoring Mechanism" (CTSAMM) (en overvågningsmekanisme for fredsaftalen). På hver sin måde arbejder disse aktører for at sikre øjeblikkelig beskyttelse af civile, overvåge, dokumentere og rapportere om brud på våbenhvilen samt krænkelse af menneskerettighederne. De løbende danske investeringer i afrikanske centre for uddannelse i fredsbevarelse via f.eks. uddannelse af afrikanske UNMISS-soldater inden for menneskerettigheder og beskyttelse af civile vil støtte denne indsats. Danmark vil som en del af sit løbende engagement i internationale fora vedrørende Retten til beskyttelse (R2P) støtte indsatser, der skal tilskynde Sydsudan til at leve op til landets forpligtelse til at beskytte civilbefolkningen.

Forebyggelse af konflikt. Den alvorlige politiske konflikt vil sandsynligvis være anledning til et fortsat ustabil sikkerhedsmiljø, som kan medføre en eskalering af væbnede konflikter mellem lokalsamfund. Sådanne konflikter får ofte yderligere næring i kraft af (mangel på) adgangen til knappe ressourcer som vand og jord, kvægdrift og basale behov. Som følge af konflikt-mønstrene migrerer fordrevne til nye områder eller vender hjem efter at have været væk, og det sætter lokalsamfundene yderligere under pres. Mønsteret med tilbagevendende voldelige konflikter skal brydes via en vedholdende forsoningsindsats, større ansvarlighed og retlige mekanismer, og gennem inddragelse af lokalsamfund, civilsamfundsorganisationer og ansvarlige offentlige institutioner.

Manglende reformering af *sikkerhedssektoren* vurderes at være den væsentligste årsag til, at det er lykkedes den alvorlige politiske konflikt at smitte af på og give næring til lokal væbnet vold og konflikter. Reform og øget ansvarlighed for sikkerhedsstyrkerne er et vigtigt aspekt af fredsaftalen og kommer til at udgøre en væsentlig test af den politiske vilje hos de sydsudanesiske ledere til at forpligte sig på en samlet og inklusiv fred.

Strategisk interesseområde nr. 2: Varig fred. Fremme af inklusiv regeringsførelse og støtte af fredsprocessen, herunder retlige mekanismer og forsoning

Danmark vil arbejde for konstant at påvirke førende regionale og internationale politiske indsatser for at opnå varig fred, som kan skabe en legitim overgangsregering i Sydsudan. Danmark vil via få udvalgte partnerskaber, i det omfang det er muligt, hjælpe med at fremme en inklusiv regeringsførelse, støtte fredsprocessen og støtte de sydsudanesiske borgere og civilsamfundsorganisationer i kampen for deres rettigheder.

Fredsproces, retlige mekanismer og forsoning. Selvom fredsaftalen er underskrevet, vil den politiske situation i Sydsudan formentlig til stadighed være konfronterende, stærkt ustabil og hjem søgt af dybt rodfæstede problemer med manglende deltagelse og legitimitet, herunder i det altdominerende, stærkt centraliserede SPLM og dets udbryderpartier, herunder SPLM i Opposition. Politiske processer har konstant haft behov for støtte fra regionale og internationale partnere for at undgå sammenbrud eller reducere spændinger. Der vil være forskellige måder, hvorpå donorer kan støtte processen, og som kan skabe et miljø, der er befordrende for en åbning af det politiske rum og kan være med til at bane vej for varig fred og en ny statsopbygningsindsats på langt sigt/efter overgangsperioden. Endvidere vil kontakt til centrale embedsmænd, ikke mindst via EU, på politisk plan i Sydsudan, i regionen (IGAD, AU) og på internationalt plan (trojkaen, FN) gøre det muligt for Danmark at få indflydelse på beslutninger, der har betydning i relation til overgangsperioden og inklusiv regeringsførelse. Hvis implementeringen af fredsaftalen bryder sammen, vil Danmark søge at støtte en mulig ny fredsproces.

Inklusiv regeringsførelse via legitime offentlige institutioner og plads til civilsamfundet. Selv med en overgangsregering med et stærkt engagement i at levere serviceydelser til befolkningen vil en begrænset eller helt fraværende institutionel kapacitet stå i vejen for fremskridt og forstærke befolkningens indtryk af en fjerntliggende og illegitim regeringsførelse. Sydsudans mangelfulde institutionelle kapacitet er en af årsagerne til, at landet er så skrøbeligt, herunder at det ikke kan håndtere et fragmenteret politisk miljø og manglende tilstedeværelse i yderområderne (i modsætning til centralt). Et svagt civilsamfund i Sydsudan begrænser rettighedshavernes muligheder for at konfrontere regeringen og stille den til ansvar. Korruption er endvidere vidt udbredt. Når og hvor det er muligt, vil Danmark søge at støtte sydsudanesiske myndigheder og styrke deres systemer på nationalt, delstatsligt og lokalt plan og dermed fremme den gradvise udvikling af åbne, ansvarlige og inklusive nøgleinstitutioner, som kan levere serviceydelser til befolkningen. Danmark tilstræber at arbejde sammen med andre partnere om at støtte civilsamfundet på måder, der rækker videre end humanitær nødhjælp, og arbejder for forsoning, retlige mekanismer, rettigheder og ansvarlighed i forholdet mellem borgere og regering.

Forebyggelse af kønsbaseret vold. Danmark vil især være opmærksom på behovet for at beskytte og fremme kvinder og pigers deltagelse i det sociale, politiske og økonomiske liv. Kønsbaseret vold er udbredt i Sydsudan, og sydsudanesiske kvinder og piger repræsenterer nogle af de laveste indikatorer for menneskelig udvikling i hele verden. Selv i forværring-scenariet er der formentlig muligheder for Danmark inden for mægling i lokale konflikter og bekæmpelse af kønsbaseret vold, herunder adgang til støtte, beskyttelse og som stemme for kvinder og piger. Danmark vil ligeledes fortsætte sin menneskerettighedsbaserede tilgang både politisk og i forhold til udviklingsaktiviteter. Der vil blive lagt særlig vægt på kapacitetsopbygning hos de sydsudanesiske regeringsinstitutioner som ansvarshavere, hvor der er mulighed for dette, samt på en øget inddragelse af civilsamfundet og lokalsamfund.

Strategisk interesseområde nr. 3: Forbedring af leveforhold. Redde liv, opbygning af modstandsdygtighed og bedre levevilkår

Danmark ønsker at redde liv og skabe bedre levevilkår for marginaliserede sydsudanesiske mænd, kvinder og børn ved at gøre dem mindre sårbare og mere modstandsdygtige.

Nødhjælp til de mest udsatte og marginaliserede. Hovedparten af befolkningen lever med manglende fødevarer-sikkerhed, som potentielt kan føre til, at de må sulte – i værste fald til hungersnød. Den store migration af folk, som enten er fordrevet af konflikt eller mangel på fødevarer, udgør en alvorlig trussel mod stabiliteten i Sydsudan og dets nabolande. Danmark vil fortsat redde liv via livsvigtig humanitær nødhjælp samt gribe de muligheder, der måtte vise sig, for at fremme synergi mellem humanitær nødhjælp og udviklingssamarbejde med fokus på at styrke lokale kapaciteter og opbygning af modstandsdygtighed, som kan skabe bedre levevilkår. Danmark ønsker at hjælpe med at fremme nationale og internationale indsatser, som kan forhindre yderligere fordrivelse og migrationsstrømninger. På tværs af scenarierne vil Danmark fortsat fokusere på flygtninge og internt fordrevne, alt fra livreddende bistand til varig og bæredygtig reintegration, livsmuligheder og endelig en stemme i overgangsfredsprocessen. Hvis der er mulighed for det, vil der være særlig opmærksomhed på modstandsdygtighed, beskyttelse, uddannelse, rettigheder og reintegration i forhold til børn og unge, herunder frigivne børnesoldater. Danmark vil fortsat yde fortalervirksomhed for humanitær adgang, neutralitet og upartiskhed samt respekt for humanitære aktører fra alle sydsudanesiske parter i konflikten og opfordre alle til at leve op til deres forpligtelser i den humanitære krise. Danmark vil skabe dialog med Sydsudan, vigtige internationale organisationer og udviklingspartnere med henblik på at skabe holdbare løsninger for tilbagevendte, internt fordrevne og flygtninge.

Levering af basale serviceydelser til alle. I de fleste dele af landet er basale serviceydelser og infrastruktur som stabil vandforsyning, klinikker, skoler eller adgang til veje ikkeeksisterende. Danmark vil bruge tidligere gode erfaringer og opnåede resultater til at samarbejde med partnere, som kan levere resultater inden for både humanitær bistand og udviklingsbistand, afhængigt af scenariet, og dermed sikre, at der leveres basale serviceydelser og infrastruktur til lokalsamfundene.

5. RISICI

Engagementet i Sydsudan involverer fortsat store sikkerhedsmæssige, politiske og økonomiske risici. Uanset hvordan implementeringen af fredsaftalen går, vil den overordnede sikkerhedsmæssige situation formentlig forblive omskiftelig og ekstremt skrøbelig med gentagne tilbagefald til decideret væbnet konflikt og nye grusomheder i dele af landet. Den offentlige institutionelle kapacitet er lille – visse steder ikke-eksisterende – korrupsion og straffrihed er udbredt, og civilsamfundet er svagt. Et økonomisk sammenbrud er sandsynligt. En langsom proces ud af skrøbeligheden og mod forbedringer vil formentlig være iterativ og kræve et langsigtet perspektiv, en høj grad af fleksibilitet samt vilje til at håndtere tilbageslag.

Fleksibilitet samt konstant monitorering og analyse af de løbende aktiviteter vil spille en afgørende rolle i ethvert dansk engagement. Der skal være særlig opmærksomhed på at sikre, at de givne aktiviteter er konfliktfølsomme fra starten, og at principperne om ikke at forvolde skade efterleves. De udarbejdede tentative scenarier, se ovenfor, har til formål at indgå i en løbende monitorering af risici, herunder risikoen for massive krænkelse af menneskerettighederne. DANIDA's risikostyringsværktøj anvendes som grundlag for de tilbagevendende risikovurderinger. Der vil ligeledes blive set på de risikofaktorer, som er nævnt i FN's nye rammeværk for forebyggelse af grusomheder. Der skal udvikles detaljerede foranstaltninger

til imødegåelse af risici som en del af udviklings samarbejdet, herunder midtvejs gennemgange, der kan danne grundlag for den løbende tilpasning af indsatserne, se nedenfor.

6. PROGRAMVURDERINGER OG RESULTATER

For at sikre en systematisk tilgang til den løbende monitorering, evaluering og læring i forbindelse med Danmarks engagement i Sydsudan, vil Danmarks ambassade i Addis Ababa sammen med rådgivere i Sydsudan rapportere på udviklingen i Sydsudan, risici, foreløbige resultater samt den danske politik og indsatsernes fortsatte relevans. Sammen med rådgiverne i Sydsudan vil ambassaden arbejde tæt sammen med betroede samarbejdspartnere og anvende konsulenter og kortvarig teknisk bistand efter behov. Landeprogrammet 2016-2018 være genstand for en formel midtvejsevaluering efter 1-1½ år for at undersøge mulighederne for eventuelle større tilpasninger af udviklingsengagementet. En revision er ligeledes planlagt ved afslutningen af programmet i 2018 inden en eventuel ny programperiode. Dette er primært aktuelt for ustabil- til forbedringsscenariet, så hvis der sker en radikal forværring, vil landeprogrammet skulle revideres øjeblikkeligt. Regelmæssige politiske konsultationer på højniveau forventes at fortsætte med henblik på at fastholde sydsudanesiske politiske ledere på deres løfter om fred og ansvarlighed. Der vil blive identificeret indikatorer for monitorering inden for de aftalte indsatsområder, som er beskrevet ovenfor. Da Danmark udelukkende vil arbejde gennem multilaterale kanaler og andre ligesindede organisationer eller civilsamfundsorganisationer, anvendes indikatorer, der er udviklet af disse partnere. Potentielle risici skal identificeres, og der skal udarbejdes strategier for nedsættelse af risici. Hvis disse ikke allerede er udarbejdet, vil der blive ydet støtte til dette. Danmark vil afstemme sin monitoreringsindsats til partnernes egne vurderings- og læringsprocesser, og ambassaden vil fortsat samarbejde med partnere om at opnå aftaler om fælles administration og organisation af samarbejdet. For så vidt angår de overordnede resultater, vil Danmarks engagement i Sydsudan i ustabil- til let forbedringsscenariet fokusere på resultater på mellemlangt sigt (landepolitikens treårige tidsramme), mens det samtidig tilstræbes at sikre en langsigtet effekt. Generelt vil Danmarks engagement i Sydsudan i ustabil- til forbedringsscenariet bidrage til:

1. At øge sikkerhed og fred i Sydsudan og Afrikas Horn/Østafrika
2. At styrke rettighedshavernes position og ansvarshaverne i at tage skridt mod at skabe legitime, inklusive og ansvarlige institutioner
3. At øge beskyttelsen af civile og skabe ansvar for krænkelse af menneskerettighederne samt styrke Sydsudans nationale implementering af dets ansvar for at beskytte
4. At reducere kønsbaseret vold og øge kvinders deltagelse
5. At fremme inklusiv regeringsførelse via kapacitetsopbygning i offentlige institutioner med henblik på at styrke levering af basale serviceydelser og samfundsengagement i beslutningsprocesser
6. At reducere antallet af mennesker, der lever med (ekstrem) manglende fødevarer-sikkerhed, styrke modstandsdygtighed og forbedre adgangen til basale serviceydelser for udsatte befolkningsgrupper, herunder tilbagevendende og flygtninge

I forværringsscenariet vil fokus flyttes hen på primært kortsigtede, livreddende aktiviteter med effekt på mellemlangt sigt inden for samme resultatområder. En tværgående arbejdsgruppe i Udenrigsministeriet vil mindst hvert halve år gøre status over udviklingen, sikre koordination og skabe synergi mellem instrumenter og indsatstyper.

Annex 1: Nøgletal for Sydsudan

Økonomiske nøgletal	Enhed		Kilde *
Areal	km ²	644.329	WDR
Befolkning (2014 skøn)	Millioner	11,30	WDR
Bruttonationalprodukt BNP (2013)	USD milliarder	11,80	WB
BNP (2011)	USD milliarder	18,8	WB
Årlig økonomisk BNP-vækst (2014)	%	-12	WDR
Bruttonationalindkomst BNI pr. indbygger (2013)	USD	950	WB
Vækst i BNI pr. indbygger (2014)	%	-19	IMF
Ease of doing business-indeks (2015)	Placering	187	WB
Oliesektor, % af samlet BNP (2013 skøn)	%	60	UNDP
Offentlig indtægt fra oliesektoren (2013-2014)	%	98	IMF
Offentlige udgifter (% af BNP) (2014)	%	44	IMF
Skatteindtægter (ekskl. lån, % af BNP) (2013)	%	3,7	WDR
Udviklingsbistand pr. indbygger (2012)	USD	146	WB
Officiel udviklingsbistand netto (% af BNI) (2014)	%	19	IMF
Sociale nøgletal	Enhed		Kilde
Befolkningstilvækst (årligt gennemsnit) (2014)	%	4,3	WDR
Forventet levealder (2014)	År	55	WDR
Spædbørnsdødelighed (2014)	Pr. 1000	99	WDR
Adgang til rent drikkevand (% med adgang) (2012)	%	57	WDR
Adgang til sundhedspleje (% uden adgang)	%	48	HDR
Antal læger (2012)	I alt	120	ICRC
Andel hiv-smittede blandt 15-49-årige (2013)	%	2,2	UNDP
Voksne, der kan læse og skrive (2013)	%	27	WDR
Grundskoleuddannelse (% børn i skolepligtig alder, der går i skole) (2014)	%	41	WDR
Piger i grundskoleuddannelse (% piger i skolepligtig alder, der går i skole) (2011)	%	34	MDG
Sociale sektorer (% af offentlige udgifter)	%	Ikke	WDR
Militære udgifter (% af BNP) (2014)	%	Ikke	WDR
Menneskerettighedsnøgletal	Enhed		Kilde
Ratificering af de væsentligste internationale menneskerettighedsinstrumenter (12 i alt)	Nr.	7	OHCHR
Overholdelse af de væsentligste internationale menneskerettighedsinstrumenter	Nr.	Ikke opgjort	OHCHR

Anneks 2: Oversigt over Danmarks udviklingssamarbejde med Sydsudan 2011-2015

Danmark har i mange år været en aktiv partner inden for udvikling og humanitær bistand i Sydsudan. Under den lange borgerkrig med Sudan har Danmark fokuseret sin indsats på at yde nødhjælp til mennesker fordrevet af krigen, såvel som at levere humanitær bistand til marginaliserede grupper i syd. Danmark har været en aktiv bidragsyder til den fredsaftale (*the Comprehensive Peace Agreement, CPA*), der blev indgået i 2005 og som endte den 21 år lange borgerkrig imod det sudanesiske regime i Khartoum og stridende faktorer i syd, og sammen med det øvrige internationale samfund har Danmark støttet Sydsudans uafhængighedserklæring i 2011.

Det danske udviklingssamarbejde har fokuseret på sammenspillet mellem udvikling, fred og stabilitet. Det danske udviklingssamarbejde med Sydsudan 2011-2015 beløb sig til 283 millioner DKK. Danmarks udviklingsbistand blev kanaliseret gennem multilaterale partnere, såvel som internationale NGO'er og har fokuseret på to centrale temaer: regeringsførelse og befolkningens sikkerhed. Danmark har været blandt de ti største bilaterale donorer i Sydsudan.

Justering af udviklingssamarbejdet – kriserespons

Målet for det danske landeprogram i Sydsudan har været fastholdt, efter krisen brød ud i Sydsudan i december 2013, men blev justeret som reaktion på den politiske og humanitære krise. I samarbejde med vores internationale partnere har Danmark lagt vægt på fleksibilitet og risikovillighed for at sikre, at den langsigtede udviklingsindsats blev bevaret sideløbende med den ekstra indsats for at yde humanitær bistand. Der har været fokus på, at eksisterende udviklingsgevinster ikke går tabt under krisesituationer, og lokal kapacitetsudvikling har været bibeholdt for, at udviklingsarbejdet kunne fortsætte efter, at krisen var overstået.

Som reaktion på krisen har Danmark styrket sit fokus på befolkningens sikkerhed, adgang til basale ydelser og fødevarer sikkerhed og har stoppet projekter, hvis aktiviteter blev brugt til at styrke snarere end at forebygge konflikt. Dette inkluderede etableringen af fysisk infrastruktur, der ville kunne øge mobiliteten af væbnede styrker, såvel som direkte statsopbyggende støtte til den centrale regering, der opfattedes som værende part i konflikten.

Ligeledes har det været nødvendigt at stoppe et planlagt sikkerhedssektorreformprogram, implementeret gennem den britiske udviklingsorganisation, DFID, og som tog sigte på at omstrukturere og professionalisere Sydsudans hær (Det Sudanesiske Folks Befrielses Hær, SPLA). Programmet, der blev finansieret af Freds- og Stabilitetsfonden, blev annulleret, da et samarbejde med de væbnede styrker efter krisens udbrud ikke længere var muligt.

De interne arbejdsgange i Udenrigsministeriet og de mekanismer for fleksibilitet, der var en integreret del af landeprogrammet, har vist sig at være effektive og hurtige til at justere aktiviteterne, således at de kunne imødegå den nye ustabile og omskiftelige situation efter krisens udbrud i december 2013.

Udviklingsamarbejdet - indsatsområde 1: Regeringsførelse

Danmark har arbejdet for at forbedre "regeringsførelse" i den udstrækning, det har været muligt, gennem kapacitetsopbygning med fokus på ansvarlighed og gennemsigtighed i offentlige myndigheder, lige og meningsfuld deltagelse af befolkningen i beslutningsprocesser samt adgang til ydelser på lokalt plan. Gennem Verdensbankens program for levering af sociale serviceydelser gennem lokale myndigheder har Danmark arbejdet for at styrke rettighedshavernes deltagelse i demokratiske beslutningsprocesser, sikret deres lige adgang til ydelser på lokalt plan og øget ansvarshaverne - de lokale myndigheders - kapacitet til god regeringsførelse og levering af ydelserne. Et centralt mål har været at etablere et gennemsigtigt og forudsigeligt system til overførsel af midler fra centraladministrationen til lokalt plan.

Et andet fokusområde har været beskyttelse af sårbare piger og kvinder og fremme af kvinders rettigheder. Gennem UN WOMEN har Danmark arbejdet for at forbedre mulighederne for kvinders deltagelse i samfundet, herunder ved (tidligere) at yde støtte til Ministeriet for Kvinder, kvindenetværket i parlamentet og civilsamfundsorganisationer. Som reaktion på krisen blev der afsat yderligere midler til at træne og uddanne kvinder til at deltage i fredsforhandlingerne og til at etablere trænings- og sikkerhedsmæssige initiativer i lejrene for internt fordrevne i lyset af konfliktniveaet.

Danmark har endvidere bidraget til kapacitetsopbygningen af en pige kostskole - Yei Boarding School for Girls – med henblik på at skabe en standardmodel for andre nye kostskoler, der vil kunne bidrage til at sikre lige adgang til uddannelse for piger og kvinder i Sydsudan.

Udviklingsamarbejdet – indsatsområde 2: Befolkningens sikkerhed

Formålet har været at øge sikkerheden gennem konfliktforebyggelse i marginaliserede lokalsamfund, samt at forbedre regeringens evne til at sikre befolkningen et liv i sikkerhed og fri for diskrimination. Danmark har været en vigtig bidragsyder til den internationale NGO, PACT, og har herigennem ydet støtte til lokalsamfundenes metoder til konfliktløsning, mægling og fredsskabende initiativer. Programmet blev opretholdt efter udbruddet af krisen, fordi voldsniveaet gjorde det bydende nødvendigt at sikre videreførelsen af mekanismer for mægling og konfliktløsning i både konflikt- og ikke-konfliktområder.

Danmark har arbejdet for at forhindre vold mod kvinder og støttet initiativer til deres selvstændiggørelse. Gennem støtte til den internationale NGO, IRC (International Rescue Committee), har Danmark bidraget til behandling og forebyggelse af seksuel- og kønsbaseret vold mod kvinder. IRC havde justeret programmet i lyset af krisen og fokuserede på psykisk og socialt arbejde, samt undervisning i lokalsamfundene og lejre for internt fordrevne med henblik på at modgå den eskalerende seksuelle vold rettet mod kvinder i konflikten.

Som reaktion på krisen, og det umiddelbare behov for at holde de stridende parter ansvarlige for deres handlinger, har Danmark støttet en overvågningsmekanisme for våbenhvilen, der håndteres af IGAD (Intergovernmental Authority on Development), (Monitoring and Verification Mechanism, MVM).

Som en del af Danmarks bredt funderede engagement og støtte til FN's fredsoperation i Sydsudan, UNMISS, har Danmark sendt en strategisk planlægger til FN-hovedkvarteret i Juba

med det formål at tilskynde til civil-militære relationer og samarbejde. Stillingen er finansieret af Freds- og Stabiliseringsfonden.

FN har anslået, at op mod 4 millioner mennesker i Sydsudan lever på kanten af en humanitær katastrofe. Lokale voldelige konflikter på både nationalt og lokalt plan har bidraget til den stadig forværrede fødevarer- og sikkerheds situation, som i en ond spiral bidrager til yderligere konflikt mellem lokalsamfund om adgang til stadig færre knappe ressourcer. Det store antal internt fordrevne i Sydsudan udøver ligeledes et enormt pres på den i forvejen alvorlige fødevarer- og sikkerheds situation i de lokalsamfund, de søger husly i, og som oftest har nok at gøre med at dække egne behov. Risikoen har været, at endnu flere vil blive drevet på flugt eller søge endnu længere væk over nationale landegrænser i jagten på mad og sikkerhed. I lyset af denne vanskelige situation med både sikkerhedsmæssige og udviklingsmæssige konsekvenser indledte Danmark i løbet af foråret 2014 et samarbejde med FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation, FAO, der på få måneder nåede ud til op mod 430.000 husholdninger og ca. 2,9 millioner mennesker. Støtten har omfattet såsæd til korn og grøntsager, fiskegrej samt vaccination af mere end 2,5 mio. kvæg. Støtten til FAO fra blandt andre Danmark gjorde organisationen i stand til at dæmme op for sult ved at give husholdninger helt konkrete midler, der sikrede deres overlevelse uden, at det betød farefuld flugt over landegrænser. Danmark har desuden ydet ekstra humanitær støtte, der kunne kobles til FAO's indsats gennem danske NGO'ers og FN's øvrige programmer, bl.a. gennem uddeling af kontante pengebeløb i områder, hvor lokale markeder fortsat fungerede.

Humanitær indsats: *Redde liv og øge modstandskraft i krisetid*

Danmark har ydet betydelig humanitær bistand til Sydsudan siden uafhængigheden i 2011, og Sydsudan er et af 12 udvalgte prioritets lande for dansk humanitær bistand til langvarige kriser. I første omgang har fokus primært været på støtte til hjemvendte og flygtninge under Nærområdeinitiativet. Herunder hører projekter, som leverer omfattende hjælp - fra midlertidige boliger og grundlæggende behov til støtte med fokus på formel og uformel uddannelse, landbrugsundervisning og beskæftigelsesfremmende initiativer. Som følge af stigende uro og konflikt i både 2013 og 2014 har en stigende del af støtten også været udvidet til at fokusere på nødhjælp til de internt fordrevne samt til sydsudanesiske flygtninge i nabolandene.

Dansk støtte blev givet efter behovsbaserede kriterier og i overensstemmelse med FN-prioriteter. De danske midler blev kanaliseret gennem de væsentligste FN-organisationer på området (UNHCR, UNICEF, WFP og UNFPA), Internationalt Røde Kors (ICRC), og FN's Fælles Humanitære Landefond og gennem danske civilsamfundsorganisationer med humanitære partnerskabsaftaler med Udenrigsministeriet. I 2014 har ADRA, Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Læger uden Grænser, Red Barnet og Dansk Beredskabsstyrelse alle modtaget bevillinger til indsatser rettet mod krisen i Sydsudan.

Danmarks samlede støtte til humanitær bistand til Sydsudan steg som reaktion på krisen fra 152,2 millioner DKK i 2013 til 236,6 millioner DKK i 2014. I slutningen af marts 2015 var der bevilget i alt 82,1 millioner kr. til indsatsen i år. Danmark var den 7. største humanitære donor til Sydsudan i 2014, og den 4. største donor til den Fælles Humanitære Landefond (CHF).

Anneks 3: Status over FN's 2015-mål i Sydsudan (hvor data er tilgængelige)

MDG	Indikator	Udgangs-niveau 1990	Nuværende niveau	2015-mål	Fremskridt
1: Udrydde ekstrem fattigdom og sult	Andelen af befolkningen, der lever under den nationale fattigdomsgrænse	Ikke tilgængelig	50,6 % (2014)	46 %	Ventes ikke nået
	Andelen af under 5-årige, der er moderat eller svært undervægtige	32,6 % (2005)	27,6 % (2010)	24 %	
	Andelen af befolkningen, der lever på mindre end minimumsbehovet for energiindtag	Ikke tilgængelig	4 millioner lever under alvorlig fødevarerangel	11 %	
2: Sikre grundskoleuddannelse for alle	Netto-elevoptagelse i grundskolen (%)	15,8 % (2005)	42,9 % (2011)	100 %	Ventes ikke nået
	Andelen af elever, der fuldfører grundskole	Ikke tilgængelig	37,4 % (2011)		
	Andelen af 15-24-årige, der kan læse og skrive	Ikke tilgængelig	27 % (2011)	100 %	
3: Fremme ligestilling og styrke kvinders rettigheder	Andelen af piger i forhold til drenge i grundskolen (Gender Parity Index)	58,6 % (2008)	59,30 % (2011)		Ventes ikke nået
	Andelen af piger i forhold til drenge på det sekundære skoleniveau (Gender Parity Index)*	40,1 % (2008)	40,8 % (2009)		
	Andelen af piger, der fuldfører grundskole	Ikke tilgængelig	27 % (2011)		
	Andelen af 15-24-årige kvinder, der kan læse og skrive*	18 % (2006)	28 % (2011)	100 %	
	Andelen af kvinder blandt parlamentsmedlemmer	Ikke tilgængelig	26 % (2014)	33 %	
4: Reducere børnedødelighe	Antal børn, der dør, inden de er 5 år (pr. 1000 levendefødte)**	251,4 (2000)	99 (2013)	72	Ventes ikke nået

d	Børnedødelighed inden 1 år (pr. 1000 levendefødte)**	148,7 (1990)	64,7 (2014)		
	Andel 1-årige børn vaccineret mod mæslinger	17,6 % (2006)	62 % (2014)		
5: Reducere dødelighed blandt gravide og fødende kvinder	Mødredødelighed (pr. 100.000 fødsler)	2054 (2006)	1989 (2013)	Reducere med 3/4	Ventes ikke nået
	Andelen af fødsler bistået af uddannet personale	10,2 % (2006)	19,4 % (2012)		
	Præventionsrate	3,6 % (2006)	4 % (2011)		
6: Bekæmpe HIV/AIDS, malaria og andre sygdomme	Udbredelsen af HIV blandt befolkningen**	0,10 % (1990)	2,2 % (2014)	Bremse og reducer	Ventes ikke nået
	Andelen af kvinder med omfattende viden om HIV/AIDS	6 % (2006)	9,8 % (2014)	50 %	
	Dødsfald som følge af malaria (pr. 100.000 indbyggere)	Ikke tilgængelig	55		
	Dødsfald som følge af tuberkulose (pr. 100.000 indbyggere)	Ikke tilgængelig	30		
7: Sikre en miljøvenlig og bæredygtig udvikling	Andelen af samlet landområde dækket af skov	Ikke tilgængelig	32,4 % (2012)		Ventes ikke nået
	Andelen af befolkningen med forbedret adgang til drikkevand	48,3 % (2006)	57 % (2013)	100 %	
	Andelen af befolkningen med adgang til forbedrede sanitære forhold	6,4 % (2006)	9 % (2013)	3/4 af befolkning	
8: Opbygge globalt udviklingspartnerskab	Officiel udviklingsbistand (ODA) som % af BNP	1,36 % (2008)	19 % (2014)		
	Mobiltelefonbrugere pr. 100 indbyggere**	19 % (2009)	25,6 % (2014)		

Kilde:

UNDP's 2015-måls indikatorer / Millennium Development Goals Indicators, opdateret 2014

UNDP's landerapport for Sydsudan 2013

Sydsudans 2015-målrapport fra 2013 / The South Sudan Millennium Development Goals Status Report 2013

Verdensbanken